

Sygnatura akt V GC 378/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 28-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. Sekretarz Sądowy Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 18-04-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencja (...) S. A. w K.

przeciwko M. Z. (1), K. Z., M. K.

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Koninie, w dniu 28 listopada 2014r., w sprawie o sygn. (...).

SSR Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V Gc 378/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23.10.2014r., powódka Agencja (...) S.A. w K. zażądała zasądzenia w postępowaniu nakazowym z weksla na podstawie art. 485 § 2 k.p.c. od pozwanych: M. Z. (2), K. Z. i M. K. kwoty 34.279 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.10.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi zwrotu jednorazowej dotacji inwestycyjnej, jakiej udzieliła pozwanemu M. Z. (1) na podstawie zawartej z nim umowy o nr (...)/6.2/MF/DI/24 w dniu 13.01.2014r. a którą to wypłaciła w dniu 17.01.2014r w wysokości 32.000 zł, albowiem pozwany nie wywiązał się z warunków zawartej umowy. Pozwany bowiem nie rozpoczął działalności gospodarczej i unikał kontaktów a ona rozwiązała z nim umowę i wezwała do zwrotu udzielonej dotacji. Podkreśliła, że pozwany M. Z. (2) nie dokonał zwrotu pieniędzy wobec powyższego uzupełniał weksel „in blaco” złożony przez pozwanego a poręczony przez pozwanych K. Z. i M. K.. Wyznaczyła też termin płatności weksla na dzień 03.10.2014r. zawiadamiając o tym fakcie wystawcę i poręczycieli a na koniec dodając, że został on uzupełniony na kwotę 34.279 zł na którą złożyła się kwota główna i odsetki.

Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt (...) w dniu 28.11.2014r. wydał zgodnie z żądaniem powódki nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zasądając od pozwanych solidarnie na rzecz powodów w/w kwotę wraz z żądaniem odsetkowym (k. 91).

Od powyższego nakazu w terminie zarzuty złożyli trzej pozwani wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów procesu i zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych w całości w tym od opłaty od niniejszego pisma. Pozwani zarzucili bezskuteczność rozwiązania umowy i nieważność weksla. W uzasadnieniu odnosząc się do nieskuteczności rozwiązania przez powódkę umowy wskazali, że pozwany M. Z. (2) zawsze usprawiedliwiał i wyjaśniał

powódce swoje postępowanie nie dając tym samym zasadnego powodu do rozwiązania umowy. Zaś odnośnie zarzutu nieważności weksla podali, iż jest on bezwzględnie nieważny i nie może być konwalidowany z uwagi na fakt, iż podpis na wekslu nie obejmuje całej treści weksla lecz jest pomiędzy zapisem „sumę” a „płatny”. Nadto miejsce płatności nie zostało należycie oznaczone nie zostało bowiem konkretnie wskazane (k. 103 – 107).

Postanowieniem z dnia 5.03.2015. Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 1.377,57 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kwotę 600 zł z tytułu zastępstwa radcowskiego (k. 251).

Postanowieniem z dnia 6.05.2015r. w sprawie X Gz 298/15 Sąd Okręgowy w Poznaniu na skutek zażalenia na postanowienie niniejszego Sądu o oddaleniu wniosku pozwanych o zwolnienie od kosztów sądowych (k.222), zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnił pozwanych od kosztów sądowych w całości (k. 267 – 268).

W odpowiedzi na zarzuty strona powodowa pottrzymała swoje wcześniejsze stanowisko w sprawie wnosząc o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy i zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu zaprzeczyła argumentacji pozwanych co do nieważności weksla jak i niezasadności rozwiązania umowy (k. 288 – 295)

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka w dniu 29.11.2012r. zawarła z Samorządem Województwa (...) umowę o dofinansowanie projektu ”Moja firma – moja przyszłość II” w ramach programu operacyjnego kapitał ludzki. Projekt współfinansowany był ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Celem była między innymi aktywizacja zawodowa osób długotrwale bezrobotnych poprzez samozatrudnienie. Pomoc powódki polegała na działaniu informacyjno – promocyjnym, rekrutacji uczestników, udzielaniu wsparcia szkoleniowo – doradczego, udzielania dotacji inwestycyjnej oraz wsparcia pomostowego podstawowego oraz kontrola i monitoring.

Do projektu przystąpił pozwany M. Z. (2) po procesie rekrutacji i przejściu specjalnych szkoleń. Pozwany następnie w dniu 13.01.2014r. zawarł z powódką jedną z umów o nr (...)/6.2/MF/DI/24 na otrzymanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej, przeznaczonej na sfinansowanie pierwszych wydatków inwestycyjnych umożliwiających funkcjonowanie przedsiębiorstwa zgodnie z jego wnioskiem. Działalność jaką miał prowadzić pozwany to bar szybkiej obsługi w pawilonie handlowym posadowionym w K. na wynajętej działce od (...) S.A. Natomiast całkowita kwota dotacji wynosiła 40.000 zł. Powódka w dniu (...) wypłaciła pozwanemu zaliczkę w kwocie 32.000 zł. zgodnie z umową realizacja inwestycji miała nastąpić w okresie od 01.01.2014r. do 31.03.2014r., powódka zaś na prośbę pozwanego przedłużała kilkakrotnie termin realizacji inwestycji. Dla zabezpieczenia wykonania umowy wobec powódki pozwany M. Z. (2) wystawił weksel in blanco poręczony przez pozwanych K. Z. i M. Z. (3) wraz z podpisaną przez pozwanych deklaracją wekslową i stosownymi podpisami na wekslu.

Z umowy wynikało, że powódka może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia i bez wypłaty jakichkolwiek odszkodowań, gdy pozwany nie wypełni, bez usprawiedliwienia, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia, nadal ich nie wypełnia lub nie przedstawi w okresie 30 dni stosownych wyjaśnień. Nadto pozwany M. Z. (2) zobowiązał się, że jeśli wystąpi między innymi powyższa sytuacja to zwróci on otrzymane środki dotacji wraz z odsetkami w terminie 7 dni od dnia wystąpienia. Zaś kiedy by tego nie dokonał powódka podejmie stosowne czynności zmierzające do ich odzyskania. Pozwany M. Z. (2) jako adres dla korespondencji podał K. ul. (...). Pozwany w umowie zobowiązał się też podać stosownej kontroli przez powódkę w ramach otrzymywanej pomocy finansowej. Natomiast z regulaminu stanowiącego integralną część umowy jak i projektu wynikało, że pozwany musi uruchomić działalność gospodarczą w terminie 3 miesięcy po jej zarejestrowaniu w przeciwnym wypadku zwraca dotację na warunkach wynikających z umowy. Pozwany zarejestrował prowadzenie działalności gospodarczej w (...), gdzie wskazał datę jej rozpoczęcia na 20.03.2014r. oraz miejsce jej wykonywania „działka (...), w sąsiedztwie tunelu łączącego osiedle (...)”. Wskazując, że przeważającą działalnością gospodarczą ma być restauracja i inne stałe placówki gastronomiczne. Wcześniej na prowadzenie tego typu działalności gospodarczej pozwany przygotował plan biznesu dotyczący jednorazowej dotacji inwestycyjnej oraz podstawowego wsparcia pomostowego.

dowód: KRS powódki k. 12 – 16, (...) pozwanego k. 17, w/w umowa z dnia 29.11.2012r. k. 18 – 21, umowa między stronami z dnia 13.01.2014r. na otrzymanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej wraz z wnioskiem pozwanego i regulaminem projektu k. 22 – 43, biznes plan pozwanego k. 44 – 58, deklaracja wystawcy weksła in blanco k. 59, rachunek powódki k. 61 – 62, zeznania świadków: G. T. k. 314 – 315, B. K. k. 315, J. S. k. 330 – 331, zeznania pozwanego M. Z. (1) k. 339 – 340v,

Pozwany w dniu 07.10.2013r. podnajął od M. S. (1) plac należący do (...) S.A., gdzie zamierzał prowadzić przedmiotową działalność gospodarczą a o którym wspominał w biznes planie. Teren ten od (...) S.A. wcześniej wynajęła M. S. (1) bo w dniu 13.05.2013r., zobowiązując się jednocześnie do nieprzenoszenia prawa wynikającego z umowy najmu na osoby trzecie, a także bez zgodny najemcy oddawania wynajętego przedmiotu najmu w podnajem lub do bezpłatnego używania osobom trzecim.

Dowód: umowa podnajmu k. 109 – 110, w/w umowa najmu k. 117 – 119,

Pozwany nie rozpoczął faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w pawilonie gastronomicznym położonym na terenie (...), na którą to częściowo udzieliła już wsparcia finansowego powódka, mimo zarejestrowania jej prowadzenia w systemie (...) z datą rozpoczęcia od dnia 20.03.2014r. Pozwany natomiast w okresie od dnia 28.03.2014r. do 29.05.2014r. zakupił od M. S. (2), nową kuchenkę mikrofalową za kwotę 300 zł, nową lodówkę za kwotę 900 zł, używany opiekacz do pieczywa za kwotę 500 zł i do zapiekanek za kwotę 500 zł, używany nóż do mięsa kebab za kwotę 500 zł, akcesoria kuchenne za kwotę 400 zł, przemysłową szatkownicę do surówek za kwotę 900 zł, nowy okap gastronomiczny za kwotę 500 zł, mebel za kwotę 850 zł, czajnik elektryczny za kwotę 150 zł, używany monitoring za kwotę 900 zł, ekspres do kawy za kwotę 1.200 zł, rolety antywłamaniowe z montażem za kwotę 1.800 zł, używany blat chłodzących za kwotę 1.500 zł, nową płytę grillową za kwotę 1.500 zł, nową zamrażalkę skrzyniową za kwotę 1.600 zł, dwa używana opiekacze do kebabów za kwotę 1.800 zł a także samochód osobowy za kwotę 3.500 zł.

Strony korespondowały ze sobą zarówno mailowo, pisemnie jak i podczas osobistych wizyt pozwanego w siedzibie powódki w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia kontroli tj. 18.08.2014r. Pozwany w licznych kontaktach występował do powódki o możliwość wydłużenia okresu rozliczenia się z inwestycji wskazując, że nieterminowość w realizacji nie jest z jego winy. Powódka kilka razy wydłużała pozwanemu termin na zrealizowanie zobowiązania w postaci faktycznego rozpoczęcia działalności gospodarczej. Pozwany zaś tłumaczył się, że nie może znaleźć transportu do przewiezienia zakupionego pawilonu, co uniemożliwia mu rozpoczęcie działalności gospodarczej.

Ostatecznie powódka pismem z dnia 03.07.2014r. monitowała pozwanego o udzielenie informacji odnośnie opieszałości z jego strony w faktycznym rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej powołując się na maila pozwanego z dnia 3.02.2014r. w którym pozwany wskazuje na problem z montażem pawilonu oraz podaniem, iż działalność rozpocznie 1 maja 2014r. W piśmie tym powódka nawiązała do zakupu przez pozwanego pawilonu jak i jego wyposażenia jako używanych podkreślając że deklarował on kupno nowych. Uzależniła też przelanie II transzy pieniędzy po rozpoczęciu faktycznego świadczenia usług. Powódka zwracała się też do pozwanego z ponagleniem udzielenia odpowiedzi, na w/w pismo w drodze mailowej w dniu 16.07.2014r., iż do tego dnia brak jest nadal pawilonu. Pozwany w odpowiedzi mailowej podawał, iż oczekuje na pawilon gastronomiczny albowiem ma on być dostarczony około 15 sierpnia br. oraz, że dokonał zakupu sprzętu zgodnie z harmonogramem.

Powódka pismem z dnia 24.07.2014r. wysłanym na adres podany w umowie przez pozwanego poinformowała go o poddaniu się kontroli w dniu 18.08.2014r. o godzinie 8.00 w zakresie prawidłowości wydatkowania środków dotacji podając warunki i zasady jej przeprowadzenia w tym o możliwości odstąpienia od umowy. Powódka przeprowadził kontrolę terenu gdzie miał być pawilon. Pozwanego nie było na miejscu kontroli, dostarczył on później zwolnienie lekarskie, iż w tym dniu był chory i nie mógł brać udziału. Na miejscu pracownik powódki stwierdził, że pawilonu który miał być dostarczony 15.08.2014r. nie było. W tym celu wykonała również stosowną dokumentację fotograficzną, bez daty. Wobec braku odpowiedzi pozwanego i stwierdzenia, iż pozwany faktycznie nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z umową powódka pismem z dnia 20.08.2014r. rozwiązała z pozwanym zawartą umowę i wezwała do zwrotu dokonanego wsparcia finansowego wskazując, iż

przyczyną rozwiązania jest nierozpoczęcie działalności gospodarczej, brak pawilonu w dniu kontroli, uniemożliwienie jej przeprowadzenia oraz nie przedłożenie umowy dzierżawy terenu pod pawilon. Pozwany informację o rozwiązaniu umowy odebrał 2.09.2014r. Pozwany wobec takiego stanu rzeczy zwrócił się do Kancelarii (...), która w jego imieniu złożyła odwołania od rozwiązania umowy. Odwołanie to powódka odebrała 3.09.2014r. Pozwany w odwołaniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą bowiem odprowadza składki a faktycznie nie rozpoczęcie działalności nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Nadto nie mógł być na kontroli bowiem był chory na co przesłał stosowne zwolnienie lekarskie na dzień 18.08.2014r. W odpowiedzi powódka podała, że jest to mało wystarczające a działalność winna być faktycznie prowadzona i nie może ograniczać się do opłacania tylko składek. Ponadto mimo nieobecności pozwanego dokonano wizji miejsca wskazanego w (...) jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podczas której stwierdzono brak pawilonu gastronomicznego, oraz że nie ma zawartej umowy najmu gruntu pod tą działalność z (...) S.A. o którym to wskazywał pozwany w biznes planie ubiegając się o datację.

dowód: pismo powódki do pozwanego z dnia 03.07.2014r. k. 64 – 65, formularz kontaktu z klientem k. 63, mail powódki do pozwanego z dnia 16.07.2014r. k. 66, pismo powódki do pozwanego z dnia 24.07.2014r. o kontroli k. 67 – 70, rozwiązanie umowy przez powódkę k. 73 – 74, zpo odebrania rozwiązania umowy k. 75, odwołanie pozwanego k. 76 – 77, odpowiedź powódki k. 79 – 81, weksel podpisany przez M. Z. (2) oraz poręczycieli K. Z. i M. K. k. 82 i 89, umowy kupna – sprzedaży k. 124 – 147 i 156 i 170, mail pozwanego k. 148 – 149 i 152, prośba pozwanego k. 150 i 151, zwolnienie lekarskie pozwanego k. 108, notatka służbowa pracownika powódki oraz zdjęcie k. 71 i 72, zeznania świadków: G. T. k. 314 – 315, B. K. k. 315, J. S. k. 330 – 331, zeznania pozwanego M. Z. (1) k. 339 – 340v

W dniu 24.09.2014r. M. S. (2) złożył wniosek do dostawcy energii o określenie warunków przyłączenia z przewidzianym terminem poboru energii na dzień 15.10.2014r. w miejscu podnajmowanego placu przez pozwanego.

dowód: wniosek o określenie warunków przyłączenia k. 111 – 112, zeznania pozwanego M. Z. (2) k. 339 – 340v

Na miejscu wynikającym z biznes planu pozwanego pod dacie 18.08.2015r. ostatecznie ustawiony został pawilon handlowy, lecz był on o innych gabarytach niż wynikało to z biznes planu pozwanego. Nie był nowy lecz używany. Ponadto pozwany nie posiadał umowy najmu gruntu od (...) S.A. a także do dnia kontroli jak i po nim nie rozpoczął faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej.

dowód: okoliczność bezsporna, zeznania G. T. k. 314 – 315, B. K. k. 315, J. S. k. 330 – 331, zeznania pozwanego M. Z. (2) k. 339 – 340v

Pozwany nie zwrócił powódce otrzymanego wsparcia finansowego w kwocie 6.000 zł. Powódka w dniu 23.04.2014r. wypełniła weksel in blanco na kwotę 34.279 zł podpisanego przez pozwanego M. Z. (1) oraz poręczycieli M. K. i K. Z.. Powódka pismami z dnia 23.04.2014r. odebranymi przez pozwanego 24.04.2014r. zawiadomiła ich o wypełnieniu weksla in blanco w/w kwotę z terminem do zapłaty nadziei 2.10.2014r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: okoliczność bezsporna, weksel k. 82, w/w pisma powódki o zawiadomieniu k. 83 - 85, zpo doręczenia zawiadomień pozwanym k. 86

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż ostatecznie nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. T., B. K., J. S., a także pozwanemu M. Z. (2), a które posłużył w nieznacznym zakresie do ustalenia stanu faktycznego było bowiem spójne, jasne i logiczne oraz uzupełniająco korespondujące z zebranych w sprawie pozostałym materiałem dowodowym z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle dokonanych ustaleń faktycznych jak i argumentacji powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie należy przytoczyć, że wystawienie weksla gwarancyjnego służy zabezpieczeniu zobowiązania ze stosunku cywilnoprawnego (podstawowego), przydając wierzytelności z niego wynikającej dodatkową podstawę w postaci zobowiązania wekslowego. Umożliwia to wierzycielowi dochodzenie roszczeń nie tylko w drodze zwykłego procesu, ale także w postępowaniu odrębnym nakazowym. Zaś kwestia możliwości powoływania się w postępowaniu nakazowym po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty na podstawę faktyczną i prawną wynikającą z łączącego strony stosunku prawnego, w związku z którym wystawiony został weksel gwarancyjny była przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego. Na ich tle za utrwalony uznać należy pogląd dopuszczający taką możliwość (uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 7 stycznia 1967 r., III CZP 19/66, OSNCP 1968, nr 5, poz. 79; uchwała połączonych izb Cywilnej oraz Pracy i (...) z dnia 24 kwietnia 1972 r., III PZP 17/70, OSNCP 1973, nr 5, poz. 72; wyrok z dnia 14 marca 1997 r., I CKN 48/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 124; wyrok z dnia 10 kwietnia 2002 r., IV CKN 948/00, niepubl. czy też wyrok z dnia 11 lutego 2015r., I CSK 133/14). Tym samym należało dokonać powyższego ustalenia i poniższych rozważań prawnych odnośnie, słuszności dochodzonego przez powódkę roszczenia.

Uwypuklić w tym miejscu także wypada, że bezspornym pozostawała pomiędzy stronami okoliczność zawarcia umowy o nr (...)2/MF/DI/24 którego integralną częścią był regulamin projektu na otrzymanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 o 2013 „Moja firma – moja przyszłość II” w dniu (...) a z której bezsprzecznie wynika, że całkowita pomoc w ramach wsparcia pomostowego wynosiła 40.000 zł, z czego pozwanemu wypłacono 32.000 zł (bezsporne, § 2 ust 2 umowy). Nadto, że pozwany jako beneficjent pomocy zobowiązuje się do jej wykorzystania zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym inwestycji stanowiącym załączniki do umowy (§ 3 ust 4 i 5). Nie budzi też wątpliwości, że pozwany zobowiązał się je wydatkować z najwyższym stopniem staranności, w sposób zapewniający uzyskanie jak najlepszych wyników i z dbałością wymaganą przez najlepszą praktykę w danej dziedzinie oraz zgodnie z niniejszą umową (§ 1 ust 7). Pozwany zobowiązał się także do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy oraz kontroli w zakresie prawidłowości wydatkowania środków dotacji i, że jeżeli na podstawie przeprowadzonych czynności kontrolnych zostanie stwierdzone, że pozwany pobrał całość lub część środków niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania odpowiednich procedur lub pobrał całość lub część dotacji w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, zobowiązany jest do zwrotu tych środków odpowiednio w całości lub w części wraz ze stosownym odsetkami (§ 5). Zaś z § 7 ust 2.1 wynika, że powódka jako beneficjent może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia i bez wypłat jakichkolwiek odszkodowań, gdy pozwany jako beneficjent pomocy nie wypełni, bez usprawiedliwienia, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia, nadal ich nie wypełnia lub nie przestawi w okresie 30 dni stosownych wyjaśnień. Wówczas (§7 pkt 3), kiedy pozwany otrzymał już płatność z tytułu dotacji zobowiązał się on do zwrotu w całości otrzymanej dotacji wraz z odsetkami na rachunek prowadzony w G. Banku.

Bezspornym okazała się także okoliczność, że pozwany otrzymał od powódki w drodze przelewu kwotę 32.000 zł tytułem częściowej wypłaty jednorazowej dotacji na sfinansowanie działalności gospodarczej. (k. 62), jak i to, że pozwany faktycznie nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej w pawilonie położonym na działce należącej do (...) S.A. w sąsiedztwie tunelu łączącego osiedle (...) a której to prowadzenie zarejestrował w (...) z datą jej rozpoczęcia na 20.03.2014r. (k. 339 – 340 zeznania samego pozwanego).

W toku postępowania wykazane natomiast zostało, że pozwany przedłużał termin faktycznego rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług powołując się na trudność w realizacji zakupu i przewozu pawilonu na miejsce gdzie ta działalność miała być prowadzona a w między czasie dokonał zakupu urządzeń do prowadzenia owej działalności przy czym część z nich była używana (bezsporne).

W ocenie Sądu pozwany natomiast nie udowodnił w żaden sposób, aby faktyczne nieprowadzenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych a więc jego zdaniem usprawiedliwiających bezsporne niezrealizowanie przez niego jednego ze swych zobowiązań jakim było właśnie faktyczne rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych. Zauważyć w tym miejscu też należy, że pozwany nie tylko nie rozpoczął faktycznie działalności gospodarczej, ograniczając się jedynie do jej zarejestrowania, ale jak zostało to dowodowo wykazane w ocenie Sądu dopuszczał się niezasadnie przewlekłość realizacji planu inwestycyjnego na który sam wyraził

zgodę przystępując do realizacji projektu powódki. Nie może też umknąć fakt, iż pozwany realizował swój biznes plan niezgodnie z jego wytycznymi. Pawilon bowiem miał być nowy i z płyt betonowych (k. 51v) a okazało się, że został zakupiony używany a jego konstrukcja nie jest betonowa. Ponadto podkreślić należy, że ów lokal pojawił się w miejscu wprawdzie nie wynajętym przez pozwanego, mimo jednak tego nie rozpoczął on prowadzenia działalności gospodarczej do chwili obecnej (k. 339 – 340v i k. 314 – 315, k. 315, k. 330 – 331).

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony mogą kształtować stosunek cywilnoprawny wedle swojego uznania oraz potrzeb wynikających z okoliczności towarzyszących jego zawieraniu, nie wykraczając przy tym poza granice swobody umów, co też uczyniły. Nadto w myśl ogólnych reguł wykonywania zobowiązań przy ich wykonywaniu strony winny ze sobą współdziałać (art. 354 k.c.), dochowując w tym przypadku należytej staranności (art. 355 k.c.).

Przedmiotowe zaś zagadnienie strony uregulowała treści § 7 ust 2.1 i ust 3 umowy o czym powyżej.

Skoro więc pozwany okoliczności pobrania środków z przeznaczeniem na faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej w kwocie 32.000 zł nie kwestionował. Zaś prowadzenia działalności gospodarczej faktycznie nie rozpoczął poza faktem jej zarejestrowania i jedynie odprowadzania składek na Zakład Ubezpieczeń Społecznych (jak sam twierdził a strona powodowa temu nie oponował), to w ocenie Sądu o czym była mowa wyżej nie usprawiedliwił dostatecznie jej nierozpoczęcia. W ocenie Sądu kierując się zasadami doświadczenia życiowego trudno jest przyjąć aby nie było wcześniejszej możliwości dostarczenia zakupionego przez pozwanego niezgodnie z resztą ze swym planem biznesowym pawilonu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Pozwany bowiem uczynił to dopiero po 18.08.2014r. a miał na to czas już od 13.01.2014r. Niezbicie więc wynika, że zwlekał z tym siedem miesięcy przy czym miał to uczynić do 20.03.2014r. bowiem od tego dnia oficjalnie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych z tego pawilonu a co nigdy nie miało miejsca. Nadto zakupu dokonał wbrew wskazaniom we własnym planie biznesowym. Takie więc zachowanie się pozwanego w istniejącym z powódką stosunku zobowiązaniowym a po wcześniejszym przeszkoleniu pozwanego co do realizacji inwestycji do której się zobowiązał uznać należało jako niedochowanie z jego strony należytej staranności o której mówi art. 355 k.c. a także z naruszeniem reguł określonych w art. 354 § 1 k.c.

Zgodnie bowiem z tym ostatnim artykułem, dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Z treści zobowiązania (umowy) ewidentnie wynikało, iż pozwany zobowiązał się do rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług gastronomicznych, czego mimo współpracy ze strony powodowej oraz częściowego zrealizowania przez nią umówionego zobowiązanie, pozwany ostatecznie nie uczynił. Dłużnik tym samym nie zrealizował umówionego konsensualnego celu jakim było z pomocą powódki w wyniku jej wsparcia finansowego rozpoczęcie przez pozwanego działalności gospodarczej. Nie budzi natomiast wątpliwości współdziałanie powódki w celu zrealizowanie przedsięwziętego przez pozwanego zamiaru. Powódka bowiem bezspornie odraczała na wnioski pozwanego realizację inwestycji. Zaś pozwany ostatecznie przyciśnięty do muru, uniknął kontroli miejsca prowadzenia działalności z jego udziałem zachowując się nieprofesjonalnie poprzez przedłożenie zaświadczenia lekarskiego o swojej chorobie na ten dzień, co nie zmienia bezspornego faktu iż mimo wsparcia finansowego ze strony powodowej nie rozpoczął on działalności gospodarczej. Zachowanie zaś pozwanego w/w jak i opisane w stanie faktycznym cechuje się w ocenie Sądu jako pozbawione cech należytej staranności (art. 355 k.c.). Obowiązkiem bowiem dłużnika jest wykonać zobowiązanie zgodnie z regułami określonymi w przepisie art. 354 k.c. Dopiero stan niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania daje podstawę do dokonania oceny staranności dłużnika (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 2002 r., II CKN 1067/00, LEX nr 75359 oraz trafne uwagi J. Jastrzębskiego, O umownych modyfikacjach podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika, KPP 2007, z. 3, wspierające pogląd o związaniu braku należytej staranności dłużnika z jego winą, s. 804 i n.). Nie budzi bowiem wątpliwości, że nie podjęcie przez pozwanego faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w odraczanym kilka razy przez powódkę umówionym terminie spowodowało po stronie pozwanego stan niewykonania zobowiązania. W ocenie Sądu, powyższe zachowanie się pozwanego obiektywnie ujmując przy okoliczności wcześniejszego przeszkolenia pozwanego i przygotowania

do poprowadzenia tego typu działalności należy rozpatrywać w ocenie niedbalstwa a tym samym z nienależytą starannością (vide: uchwała SN z dnia 15 lutego 1971 r., III CZP 33/70, OSN 1971, nr 4, poz. 59; wyrok SN z dnia 30 marca 2000 r., III CKN 709/98, LEX nr 51367; wyrok SN z dnia 10 marca 2004 r., IV CK 151/03, LEX nr 151642 oraz z dnia 11 maja 2005 r., III CK 522/04, LEX nr 193835)

Powódka więc zgodnie § 7 ust 2.1 łączącej strony umowy, słusznie rozwiązała z pozwanym umowę bez wypowiedzenia, żądając od pozwanego który nota bene sam się do tego zobowiązał, zwrotu wydatków poniesionych przez niego z tytułu udzielonej mu jednorazowej dotacji, gdyż tak naprawę poniosła z tego tytułu straty.

Zdaniem Sądu pozwany nie tylko, że nie podjął się faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej w ocenie Sądu niezasadnie powołując się na przewlekłość w dostarczeniu pawilonu na jej prowadzenie o czym była mowa wyżej, ale i unikał kontaktu z powódką w ramach zobowiązania się do kontroli jego poczynąń w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Pozwany więc, jednego ze swych zobowiązań i po otrzymaniu pisemnego upomnienia z dnia 3.07.2014r. co do faktycznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (bezsporne), nadal go nie wypełnił. Natomiast przedstawiane przez niego w okresie 30 dni wyjaśnienia (bezsporne) w ocenie Sądu okazały się nie stosowne wręcz powielone już w wcześniejszymi a nad czym Sąd dokonał rozważań powyżej.

Tym samym chybiony okazał się zarzut pozwanych co do bezskuteczności rozwiązania przedmiotowej umowy przez powódkę.

Odnosząc się natomiast do zarzutów pozwanych w przedmiocie wypełnionego weksla. Nie budzi wątpliwości, że pozwani M. K. oraz K. Z. dokonali poręczenia na wekslu in blaco wystawionego przez pozwanego M. Z. (1), a który został przez powódkę wypełniony. Nie budzi też wątpliwości, że został on przez M. Z. (1) podpisany (k.82). Wypowiadając się natomiast w zakresie zarzutu jego nieważności w związku z tym, iż złożony na nim podpis wystawcy (M. Z. (2)) nie obejmuje całości treści weksla, lecz znajduje się on pomiędzy treścią weksla, jak i nienależyte określenie miejsca płatności uznać należy za chybione.

Odnosząc się do miejsca złożenia podpisu przez M. Z. (1) jako wystawcy weksla, wskazać należy, że przepisy prawa wekslowego nie zawierają postanowień, które by określały, w którym miejscu weksla wystawca powinien się podpisać, jednakże jego podpis powinien obejmować całą treść weksla. Logicznym jest więc, iż wystawca musi podpisać się na przedniej stronie weksla, co zaszło w niniejszej sprawie. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.01.2014r. w sprawie I ACa 882/13, tak też komentarz autorstwa I. H. „Prawo Wekslowe i czekowe. Praktyczny Komentarz”, Lex 2011). Zaś wypowiadając się w kwestii nienależytego określenia miejsca płatności, podkreślić należy, że wbrew twierdzeniom pozwanych a po analizę przez Sąd treści weksla, miejsce to został wyraźnie wskazane jest to rachunek bankowy prowadzony przez (...) Bank S.A. Nadto oznaczenie miejsca płatności nie jest warunkiem ważności weksla. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.01.2014r. w sprawie I ACa 882/13, tak też komentarz autorstwa I. H. „Prawo Wekslowe i czekowe. Praktyczny Komentarz”, Lex 2011). Ponadto przepis art. 102 w zw. z art. 101 prawa wekslowego stanowi, iż w braku osobnego oznaczenia, miejsce wystawienia wekslu uważa się za miejsce płatności, a także za miejsce zamieszkania wystawcy. Z weksla wynika, iż miejscem jego wystawienia jest K..

Tym samym uznając ważność wystawionego weksla uznać należało, że pozwani K. Z. i M. Z. (3) obok M. Z. (2), ponoszą odpowiedzialność za w/w roszczenie w związku z faktem poręczenia wekslowego (aval). Z weksla wyraźnie wynika taka ich rola poprzez zwrot „poręczamy” i złożone przy tym ich niekwestionowane podpisy. Zgodnie bowiem z art. 32 w zw. z art. 103 prawa wekslowego, poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten za kogo poręczył. Oznacza to, że poręczyciel wekslowy odpowiada pod tymi samymi warunkami i w takiej samej rozciągłości jak ten za kogo ręczył (avalista wystawcy jak wystawca). Natomiast poręczenie umieszcza się na wekslu lub przedłużku (art. 31 prawa wekslowego), może być dokonane również na odwrocie weksla (tak też komentarz autorstwa I. Herapolitańskiej „Prawo Wekslowe i czekowe. Praktyczny Komentarz”, Lex 2011 oraz Komentarz do prawa wekslowego „Obrót wekslowy w praktyce” autorstwa Pawła Popielarskiego, Zakamycze 1994).

Sąd natomiast hoc loco zaznacza że odmiennej argumentacji prawnej pozwanych w pozostałym zakresie nie podziela i jednocześnie podkreśla, że jest on zwolniony od obowiązku wykazywania jej błędów (tak wyrok SA w Poznaniu z dn. 17.04.2007 r., I ACa 155/07, publ. Lex nr 446231).

Tym samym mając na uwadze treść cytowanych przepisów i zgodnie z art.9 i treścią art. 32 prawa wekslowego oraz treścią art. 496 k.p.c. utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Koninie w dniu 28 listopada 2014r. w sprawie o sygn. (...).

SSR Krzysztof Jaskólski